

Semju pschindž dyrbja, dñj je widzicž budža; Pschetoz dñj tajku Žalosz, a furowe Waschnje teho Sswjeta tajzy Ludžjo, kotsiz zylje sli nejsu, a woſebje tajzy, kotsiz piekni, potziwi, ſimelni, mudri a roſomni Ludžjo ſu, wi- džicž budža, so tak jara ſje je, a na to ſpominja, ſchtož hjeschcze ſpoſlednij je, a potom pschindž ma, nebudža je wſchizn ſneſz mož, ale jim welje budže ſo psched Bojoszju a Stysknoszju ſezmjež, kajž je husto ſhonjene, a hjeschcze nietko budže, so welje Ludži, we tajkej Žaloszi, psched Hubenoszju a Bojoszju, ſu tak wurudzeni, so woni ſhinyež a čim ſterje wumrecž dyrbja.

Ato, so won praſi: Tym Ludžjom bu- dže ſo ſtyſlacz, džeržu ja ſa wulki a najwetschi Thel, ſchtož my bes Podjan- ſimi doczakali a ſhonili ſmy, (woſebje pola tajkich Ludži, kotsiz ſu chyli fromne a woſebne duchowne Žiwenje wesz) kajka Ćiwjela, Stysknosz, a Martra, tajkim Sswjedominjam, psches czlow- ſte Wucžby a Wustawenja je pschihet- towana byta, kajž Kryſtus pola Matth. na 24. Stawi, bes tymi Schtraffami teje Zyrkwje, we požljenym Ćiaſzu, ſtaunje wot teho reczi a ſjewi, so welje falschnych Wucžerjow budže poſtancz, kotsiz tejſch wulke dejchi a Džirvy czinicž, a tak welje ſawesz, so tejſch czi Wuswole- ni (dy by možno brko) bychu ſawedženi byli.

Wot teho wjennym my, kiz my stari, a predn we Podjanſkej Ćiemnoszi byli ſmy, kaf te dobre fromne Wutroby, kotsiz chyňchu radzi prawe Žiwenje wesz,

ſu naſtrožene a tylchene byte, psches te- ho Bamža Pschitasnju, kotrež psches ſwojich Michow, tak knedorachnowa- nju welje Strykow tym Sswjedo- minjam je pschihottowat, kotrež woni caſus conscientiae, to je: Wjezy, kiz Sswje- domije naſtuvaſju, menuja, kiz wulke Knihy a Romady je popiſat, tak wulki česchi ſimertny Rječ to je, dñj jedyn te Pschitasnje nedžerži, jako dñj jedyn Mich, ſivoi hohrjewsatny Wustawſ a Schtant, kozdny Ćiaſ tak ſwjeru a či- ſcje nedžerži, haj dñj je njedže ſabyl ton Maramenik pod Kappu poſvyc̄, aby dñj ſivoju Rodlitwu, (kotruž woni Horas, aby ſydom Schtundu menu- ja) neje laſowat, aby dñj je Bežu Mſchu džeržecž dyrbjal, njedže jenu, aby dwie Kapzy Wodn kſebi wſat. Haj dñj nje- dže jedyn wſchitke Rječi neje čiſcje doſz ſpoſedat, aby ſo zylje čiſcje poſczif neje, dñj je Sakrament wuziwaſ, a te hohrjekadžene Doszežinenje zylje ne- džeržat, a tak dalje.

Psches to ſu te ſlabe Sswjedomija tak jate a tylchene byte, so jim nicto neje wedžit radžicž, a dñj woni runje wſchitko, ſchtož ſamožachu, ſewſchej Sswjernoszu czinili bjechu, nemožachu ſo tolla ſpokojež, mjenjachu, so hjeschcze doſz czinili nebjechu, bježachu tehodla tam a ſem, ſkoro ftemu Sswjatemu, ſkoro kdruhemu, do Rema, kſwiatemu Jakubej do Mjesta Kompostel, njekot- ſi ſwoblekani, njekotni boſy, njekotni we ſivojej Brojni, a tam a ſem po Sswęczenju cžahachu, džejž woſebje ta

Kne-